

46/1947.

14. januar 1947.

14
~~21~~
325

Bergen kommune,
Finansrådmannen,
B e r g e n .

Kassasjon av arkivsaker. Svar på brev av 9. januar 1947.

Riksarkivaren har etter anmodning fra Justisdepartementet skrevet en veiledning i ordning og oppbevaring av kommunale arkiver. Veiledningen, som ennå ikke er trykt, inneholder bl. a. et stykke om kassasjon av arkivsaker. En kan nevne enkelte punkter:

Etter den regel at en ikke trenger å ha samme opplysning på flere steder i samme arkiv, er det vanlig at en kasserer regnskapsvedlegg når en ikke lenger kan få bruk for kvitteringene, dvs. når alle krav er preskribert. En bør likevel ikke kritikkløst kassere alle regnskapsvedlegg etter hvert som de blir gamle nok til det. Ved siden av rene kvitteringer o.l. kan det finnes papirer som inneholder viktige saklige opplysninger, og som derfor bør gjemmes. Av hensyn til senere tiltak og til lokalhistorisk gransking bør en også ta vare på regnskapsvedlegg som gjelder enkelte større tiltak, f.eks. bygging av kirker, skolehus og bykhus.

Om selvangivelser har byskatteloven en bestemmelse om at de kan kasseres etter et visst antall år.

Kan en skille ut ubletter (ekstra-gjennomslag, stensilerte kopier, avskrifter), og vurdere trykksaker, verdiløse forretnings-

reklame o.l. fra de forskjellige gruppene av arkivsaker, kan en vel vinne inn en del plass; men resultatet bør stå i et visst forhold til den tid arbeidet med en slik utskilling tar.

Å oppbevare folketellingslister for hvert år skulle være unødvendig. En går ut fra at den statistiske bearbeidelse av listene foreligger; men listene vil jo dessuten alltid (som tillegg til de offentlige folketellinger hvert tiende år) ha en viss interesse for genealoger og lokalhistorikere. En vil derfor foreslå at listene for f.eks. hvert femte år blir bevart, mens de andre årgengene blir kassert.

Ellers vil en rå til at herr finansrådmannen konfererer med statsarkivaren i Bergen om de enkelte konkrete tilfelle.